

תלמודו בידו

דף מט עמוד ב

- א** האם הכהן הגדול צריך לחזור ולחפון בקודש הקדשים את הקטורת מתוך הכף לתוך חפניו קודם ההקטרה ?
- ב** כיצד הכהן הגדול מפזר את הקטורת על גבי הגחלים ?
- ג** שחט הכהן הגדול את פרו ומת, האם הדם כשר לעבודת הכהן המשמש תחתיו ?
- ד** עד מתי ניתן להימנות על הפסח או לבטל את המינוי ?
- ה** כיצד פודים פטר חמור ?

- א** חוזר וחופן בקודש הקדשים. וצריך להיזהר שלא יפול מהקטורת לרצפה כלום. מניח את המחטה שביד ימינו על הרצפה, ואוחז את הכף שבה הקטורת בראשי אצבעותיו [ויש אומרים בשיניו], כאשר ידית הכף בין שתי זרועותיו. ומעלה בשני גודליו את הכף מעט מעט לצד גופו, עד שמגיע ראש ידה של הכף לבין מרפקיו, וראש הכף מגיע לגובה פס ידו. וחוזר ומטה את הכף על צדה כדי שתיכנס הקטורת לתוך חפניו.
- ב** חכמים: צוברה כערימה על גבי הגחלים, כדי שיהא עשנה שוהה לבא. יש אומרים: מפזרה על הגחלים, כדי שעשנה ימהר לבא.
- ג** ר' יצחק: כשר. שנאמר "בזאת יבא אהרן אל הקודש בפר", וגם דם הפר נחשב לפר. ר' חנינא: פסול. שדם הפר אינו נחשב לפר, וצריך כהן המשמש תחתיו לשחוט פר אחר.
- ד** עד שחיתת קרבן הפסח. שנאמר "מהיות מְשֶׁה", שרק בעוד שהוויית השה קיימת אפשר להימנות עליו, או למשוך ידו ממנו.
- ה** בְּשֶׁה. אבל לא בכלאים של עז ורחל, אף ששניהם נקראים שה. ולא בכוי. ולא בשה שחוט. לר' חנינא, משום שאין שם שה עליו. לר' יצחק, נלמד בגזירה שוה "שה שה" מפסח, שאין נמנים עליו אחר השחיטה. אך "תפדה" מרבה שאין השה צריך להיות זכר תם ולא בן שנה, כבקרבת פסח.